

การวิเคราะห์ต้นทุนเชิงเศรษฐศาสตร์ของโลหิตรับบริจาคที่ไม่ได้คุณภาพมีวัตถุประสงค์ 2 ข้อคือ(1)ศึกษาลักษณะทั่วไปของผู้บริจาคโลหิตของสาขาบริการโลหิต เหล่ากาชาดจังหวัด เชียงใหม่ ทั้งภายในสถานที่และออกหน่วยเคลื่อนที่นอกสถานที่ ในปีงบประมาณ 2548 และ (2)ศึกษาต้นทุนเชิงเศรษฐศาสตร์ของโลหิตรับบริจาคที่ไม่ได้คุณภาพของสาขาบริการโลหิต แห่งชาติ เหล่ากาชาดจังหวัดเชียงใหม่ ในปีงบประมาณ 2548

ข้อมูลทฤษฎีจากภาคบริการโลหิตแห่งชาติที่ 10 จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีการสุ่มเลือก ตัวอย่างผู้บริจาคจำนวน 300 ราย จากผู้บริจาคภายในสถานที่ 150 ราย และเป็นผู้บริจาคจากหน่วย เคลื่อนที่ 150 ราย ในปีงบประมาณ 2548 เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของผู้บริจาคโลหิต และข้อมูล ทฤษฎีสถิติการส่งตรวจจากภาคบริการโลหิตแห่งชาติที่ 10 จังหวัดเชียงใหม่ใช้ในการศึกษา ประเมินต้นทุนทางตรงและทางอ้อมของโลหิตรับบริจาคที่ไม่ได้คุณภาพ ในปีงบประมาณ 2548

ผลการศึกษาลักษณะทั่วไปของผู้บริจาคโลหิตพบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริจาคโลหิตจะเป็นเพศ ชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุอยู่ในกลุ่ม 17-25 ปี และมีอาชีพหลากหลาย อย่างไรก็ตามพบว่ามีความ แตกต่างในจำนวนครั้งที่บริจาคของผู้บริจาคภายในสถานที่และออกหน่วยเคลื่อนที่ภายนอกสถานที่ โดยที่ 24 เปอร์เซ็นต์ของผู้บริจาคภายในสถานที่เป็นผู้บริจาคครั้งแรก ขณะที่จากการออกหน่วย เคลื่อนที่มีถึง 45 เปอร์เซ็นต์ และผู้บริจาคที่มีจำนวนครั้งที่บริจาคมกกว่า 10 ครั้งพบว่า 35 เปอร์เซ็นต์เป็นผู้บริจาคภายในสถานที่ ขณะที่เกือบจะ 60 เปอร์เซ็นต์เป็นผู้บริจาคของหน่วย เคลื่อนที่ ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า การไปออกหน่วยเคลื่อนที่นอกสถานที่จะมีการ กำหนดแผนการออกหน่วย และสถานที่ที่ไปก็จะวนเวียนกันไป

การศึกษาด้านทุนทางตรงและทางอ้อมของโลหิตบริจาคที่ไม่ได้คุณภาพ พบว่าต้นทุน ทางตรงมีประมาณ 935,750บาทต่อปี ซึ่งถือเป็นต้นทุนค่าเสียโอกาสที่จะได้โลหิตที่มีคุณภาพมาใช้ ประโยชน์ รวมถึงต้นทุนในการเก็บรักษาโลหิตที่ไม่ได้คุณภาพและต้นทุนการกำจัดขยะติดเชื้อที่จะ เกิดขึ้นอีกด้วยส่วนต้นทุนทางอ้อมที่อาจเกิดขึ้นเท่ากับ 21,655,790บาท/คน/ปี คิดจากอัตราค่า รักษาพยาบาลของผู้ป่วยที่เป็นโรคเอดส์จากการรับโลหิตที่ไม่ได้คุณภาพ ต้นทุนทางอ้อมที่เกิดขึ้น ในความเป็นจริงนั้นมากกว่าที่ประเมินได้ เนื่องจากยังมีค่ารักษาพยาบาลจากโรคติดเชื้ออื่นๆที่เกิด จากการรับโลหิต ซึ่งยังไม่สามารถประเมินได้

จากผลการศึกษาสามารถแสดงถึงความสำคัญของขั้นตอนการคัดกรองผู้บริจาคโลหิตก่อน การรับบริจาคโลหิต ตลอดจนการคัดกรองตนเองของตัวผู้บริจาค ซึ่งหากองค์กรที่เกี่ยวข้องมีความ เข้าใจและตระหนักความสูญเสียจากต้นทุนที่เกิดจากโลหิตรับบริจาคที่ไม่ได้คุณภาพ จะทำให้ โลหิตที่รับบริจาคได้นั้นนำไปใช้ในการช่วยเหลือผู้ป่วยได้มากขึ้น

This research has two main objectives: (1) to study general characteristics of Chiang Mai Red Cross Society blood donors, both walk-in donors at the Chiang Mai office and out of office donors who donate at mobile units; and (2) to study economic costs of accepting poor quality donated blood in the fiscal year of 2006.

Secondary data from Regional 10 Blood Center of Chiang Mai province are used in this study. A random sample of 300 donors from donor lists of the Center, 150 of walk-in donors and 150 mobile unit donors who donated blood in the fiscal year of 2006 are used to analyze the characteristics of blood donors using simple percentage values. Secondary data are also used to estimate direct costs and indirect costs of accepting poor quality blood for the fiscal year of 2006.

The results of the study show that there are more male donors than female donors. Most are in the age group of 17-25 years old and are in various occupations. However, there are some differences between walk in donors and mobile unit donors with regard to frequency of donation. For walk in donors, 24 percent of them are first time donors while for mobile unit donors, 45 percent of them are first time donors. For those who are frequent donors with more than 10 donations made, 35 percent are walk in while nearly 60 percent are mobile unit donors. This could be explained by the fact that mobile units normally rotate to accept blood donation from some certain places that they visit periodically.

On the costs of accepting poor quality blood, direct costs are estimated to be 937,750 Baht for the whole year. These are estimated from the opportunity costs of loss of revenue from not being to sell and use it plus the cost of refrigerating and destroying it later as infected garbage. Indirect costs are estimated to be at least 21,655,790 Baht per year. These are calculated from estimated medical costs that could be avoided from using donated blood with HIV virus only. The amount would be much higher if medical costs of other illnesses which could be avoided are taken into consideration.

The results of the study imply the importance of screening stage of blood donation, especially self screening by blood donors themselves. A campaign to make general public have better understanding and more aware of the costs of accepting poor quality blood would be of great help.